

villingen. Det var den højtærede Justitsministers Ord her i Dag. Disse Ord staa ikke fast, disse Ord ere ikke rigtige, men den højtærede Justitsminister kunde ganske vist ikke vide, at der allerede i dette Øjeblik her i Tinget kan foreligge et Dokument, der beviser, at de ere urigtige.

I Dag har Borgerrepræsentationens Budgetudvalg afgivet Betænkning. Borgerrepræsentationens Budgetudvalg har netop gennem Magistraten anmodet Politidirektøren om at udtale sig om denne Sag. Jeg har her Politidirektørens Svar, som den højtærede Justitsminister ikke har læst og ikke har kunnet kende noget til i dette Øjeblik, hvilket forklarer, at han har kunnet fremsætte denne ganske urigtige Paa-stand, som han fornylig fremkom med. Politidirektørens Skrivelse er af 31. Januar 1908 og lyder saaledes: „Bevilling til at drive Biografteater her i Staden meddeles og er altid bleven meddelt af Politidirektøren. De Principper, der ved Udfærdigelsen af slige Bevillinger følges, ere Ancienneteten med Hensyn til Indgivelsen af Ansøgninger, med andre Ord, at den Ansøger kommer først, hvis Ansøgning er ældst, og dernæst at Biografteatrene, bortset fra Strøget, anbringes fordelte over hele Staden.

I et Tilfælde blev Anciennetetsprincippet ikke fulgt, nemlig i Oktober forrige Aar, da der blev givet en ny Bevilling i Stedet for den Direktør Olesen meddelte, men af ham forbrudte til at drive Biografteater i Vimmelskafteatret 47. Denne ny Bevilling blev givet ikke til ældre Ansøgere, men til Personer, opgivne af Justitsministeren.“ Den højtærede Justitsminister sagde for et Øjeblik siden, at det ikke var rigtigt, at han har opgivet Politidirektøren, til hvilke Personer han skulde give denne Bevilling. Politidirektøren siger i dette Dokument, at den ny Bevilling blev givet til Personer, opgivne af Justitsministeren. Her staaer altsaa Politidirektørens Ord klart og rent mod Justitsministerens. Saa faa Folk, saa faa dette høje Tings Medlemmer vælge imellem, om de ville tro den højtærede Justitsminister, eller om de ville tro, hvad Politidirektøren meddeler her i en officiel Skrivelse til Magistraten. Jeg er ikke i Tvivl om, hvilken af disse Personer jeg skænker min Tro i denne Sag.

Den Omstændighed, at Justitsministeren her er greben in flagranti, paa fersk Gerning, kaster efter min Mening et betegnende Lys over hele den Maade, hvorpaa Justitsministeren plejer at forsvare sig, nemlig ved en rask Benægtelse, naar

ikke andet kan være, at slippe ud af Affæren, i Øjeblikket at hindre, at der dannes sig en uheldig Stemning i dette Ting imod ham. Nu var han, da han afgav denne Erklæring for et Øjeblik siden, i ulykkelig Uvidenhed om, at der forelaa et saadant Dokument, der kunde følge efter den urigtige Erklæring som Sandheden og tage denne urigtige Erklæring i Kraven. Det staaer altsaa fast, efter en officiel Erklæring, at Bortgivelsen af Biografteaterbevillingen i Vimmelskafteatret er af en ganske enestaaende Karakter, idet Politidirektøren hidtil altid har bortgivet saadanne Bevillinger efter bestemte Principper, men i dette ene Tilfælde ere disse Principper bleven fravegne. I dette ene Tilfælde har Justitsministeren opgivet Politidirektøren, hvem Bevillingen skulde tilfalde, og de af Justitsministeren opgivne Personer vare altsaa Oscar Køhlers Enke og den unge Hennings.

Maa jeg i denne Sammenhæng, skønt det er en Smaating ved Siden af, hvad jeg her har at sige, meddele, at siden den højtærede Justitsminister ved Finanslovens første Behandling ivrede saa stærkt mod Ordet „Plejedatter“, der af mig var brugt om den unge Hennings' Forlovede, Konferensraad Heides Plejedatter, er der senere skaffet Bevis for, at den unge Hennings selv i et Brev til en Bekendt af sig, hvori han meddeler sin Forlovelse, fortæller, at han er bleven forlovet med Heides Plejedatter. Det er en Smaating, men jeg drager den frem her, hvor det passer ind i Sammenhængen, for ogsaa paa et rent underordnet Punkt at vise, hvorledes Justitsministeren smutter fra, hvad der ikke er ham behageligt.

Jeg har altsaa paa et Hovedpunkt paavist, at Justitsministerens Ord til Trods for, at han i Fredags roste sig af, at de altid staa fast, ikke staa fast. Hans Erklæring med Hensyn til Biografteaterbevillingen staaer ikke fast.

Den højtærede Justitsminister erklærede dernæst i Efteraaret, at noget lignende som det, der var sket med Straffudsættelsen vedrørende „Middagspostens“ Redaktør, forelaa i mangfoldige Tilfælde. Hans Udtalelse findes Sp. 412—13: „Det er noget, der sker mangfoldige Gange, at Folk, der ere idømte Straf, maa have Straffen udsat.“ Men dette er heller ikke rigtigt. Jeg takker Finansudvalget for, at det har fremskaffet de Oplysninger, der foreligge i de trykte Bilag, og som vise, at der ikke foreligger mangfoldige saadanne Tilfælde. Der foreligger fra Højres Tid